

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 264/2021-26

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Petra Straku a Martina Vernarského (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. Alexandrou Machanovou, advokátkou, Mierové námestie 19, Senec, proti postupu Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 12Cpr/9/2017 takto

r o z h o d o l :

1. Postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 12Cpr/9/2017 **b o l o p o r u š e n é** základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.
2. Okresnému súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 12Cpr/9/2017 **p r i k a z u j e** konať bez zbytočných prietahov.
3. Sťažovateľovi **p r i z n á v a** finančné zadostučinenie **1 000 eur**, ktoré **j e** Okresný súd Bratislava III **p o v i n n ý** vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.
4. Okresný súd Bratislava III **j e p o v i n n ý** nahradiť sťažovateľovi trovy konania **163,98 eur** a zaplatiť ich právnej zástupkyňi sťažovateľa do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.
5. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **n e v y h o v u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 18. augusta 2020 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 12Cpr/9/2017 (ďalej aj

„napadnuté konanie“). Sťažovateľ žiada o priznanie primeraného finančného zadost'učinenia v sume 1 358,99 eur a náhrady trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti, pripojeného spisu všeobecného súdu a vyjadrenia okresného súdu k ústavnej sťažnosti vyplýva nasledovný stav veci:

Predmetom napadnutého konania, ktoré začalo 2. decembra 2016 doručením návrhu sťažovateľa Okresnému súdu Bratislava I na vydanie platobného rozkazu, je nárok na zaplatenie 1 358,99 eur s príslušenstvom z titulu nezaplatenia zákonných pracovnoprávných nárokov (príplatkov za prácu nadčas, za nočnú prácu či prácu cez sviatok) smerujúci proti [REDAKOVANÉ] (ďalej len „žalovaná“). Na základe postúpenia veci okresný súd prijal návrh sťažovateľa 23. marca 2017. Prvé pojednávanie vo veci sa uskutočnilo 18. januára 2019, ktoré bolo odročené pre účel zabezpečenia kľúčového dôkazu – „Knihy dochádzky“ za sporné obdobie a „Knihy strážnej služby“. Súd následne vykonával procesné úkony spočívajúce v dopytoch na rôzne orgány s cieľom ich zadováženia. Okresný súd po tom, keď 19. augusta 2019 dostal informáciu, podľa ktorej „Knihu preberania zbraní a streliva“ vedie držiteľ zbrojnej licencie (teda žalovaná), vyzval žalovanú na predloženie evidencie služieb a knihy o preberaní zbraní a streliva za sporné obdobie. Žalovaná vo vyjadrení doručenom okresnému súdu 2. októbra 2019 uviedla, že z dôvodu mylnej skartácie už nedisponuje požadovanými záznamovými knihami. Sťažovateľ 17. októbra 2019 okresnému súdu oznámil, že aj napriek skartovaniu listín trvá na svojom nároku. Ďalšie pojednávanie vo veci sa uskutočnilo až 25. septembra 2020, ktoré okresný súd odročil na 29. január 2021 pre účely predloženia ďalších dôkazov. Toto pojednávanie bolo okresným súdom zrušené z dôvodu výnimočného a núdzového stavu. Aj ďalšie pojednávanie súdom nariadené na 16. apríl 2021 okresný súd zrušil v zmysle „Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 108/2021 Z. z.“. Okresný súd vo veci samej dosiaľ nerozhodol ani raz.

II.

Argumentácia sťažovateľa

3. Podstatou ústavnej sťažnosti sťažovateľa je tvrdenie, že v napadnutom konaní dochádza k zbytočným priet'ahom zapríčineným nehospodárnym postupom okresného súdu. Sťažovateľ tvrdí, že žalobou z 29. novembra 2016 sa v napadnutom konaní domáha zaplatenia sumy 1 358,99 eur z titulu nevyplatenia zákonných pracovnoprávných nárokov. Vo veci sa uskutočnilo 18. januára 2019 pojednávanie, ktoré bolo odročené na 22. marec 2019. Toto pojednávanie bolo zrušené zo zdravotných dôvodov na strane zákonnej sudkyne. Keďže nový termín pojednávania nebol nariadený ani po roku a troch mesiacoch, sťažovateľ podal 18. júna 2020 sťažnosť na priet'ahy v konaní, ktorú podpredsedníčka okresného súdu v odpovedi zo 17. júla 2020 vyhodnotila ako dôvodnú. Súd nariadil termín pojednávania až na základe sťažnosti sťažovateľa na 25. september 2020.

4. Podľa sťažovateľa márnym plynutím času, keď súd vo veci bezdôvodne nekoná, dochádza k likvidácii listinných dôkazov v prospech žalovanej, a to z dôvodu končiacich lehôt pre ich archiváciu. Sťažovateľ má preto dôvodnú obavu, že nečinnosťou súdu dochádza k zvýhodneniu žalovanej, pretože v čase, keď dôjde k vykonávaniu dôkazov na pojednávaní, tieto už nebude možné vykonať, teda nebude možné preukázať nároky sťažovateľa, ktoré boli v čase podania žaloby dané a preukázateľné.

III.

Vyjadrenie okresného súdu, replika sťažovateľa

III.1. Vyjadrenie okresného súdu:

5. Okresný súd doručil k ústavnej sťažnosti vyjadrenie zákonnej sudkyne, ktorá k veci uviedla, že z hľadiska skutkovej a právnej zložitosti ide o skutkovo zložitý pracovnoprávny spor. Sťažovateľ ako žalobca pracoval v pozícii výjazdový vodič na dvojzmennej prevádzke, každá v trvaní 12 hodín. Žalobou sa domáha náhrady mzdy podľa „*Stabilných plánov služieb*“ za časovo dlhšie obdobie, a to od novembra 2013 do júla 2015.

6. Za iné okolnosti, ktoré podľa názoru okresného súdu mali vplyv na prieťahy v konaní, možno považovať nasledovné „*Covidové opatrenia*“:

a) Termín pojednávania nariadený na 29. január 2021 bol zrušený z dôvodu „*Uznesenia vlády č. 2021 a jej obmedzení podľa B.1., bod 33*“.

b) Termín pojednávania nariadený na 16. apríl 2021 bol zrušený v zmysle „*vyhl. MS SR č. 108/2021 Z. z. ktorou sa mení Vyhl. MSSR č. 24/2021 Z.z. o vykonávaní pojednávani, hlavných pojednávani a verejných zasadnutí v čase mimoriadnej situácie a núdzového stavu v znení Vyhl. č. 91/2021 Z. z., ktorou sa predlžuje účinnosť doterajšej vyhlásky do 30.4.2021*“.

c) Ešte počas núdzového stavu bol 9. apríla 2021 nariadený termín pojednávania na 9. jún 2021.

7. Pokiaľ sťažovateľ tvrdí, že súd nekonal vo veci od 22. marca 2019, uvedené sa nezakladá na pravde. Súd vykonával procesné úkony spočívajúce v dopytoch na rôzne orgány s cieľom zadováženia „*Kľúčového dôkazu*“, ktorý podľa návrhu sťažovateľa (žalobcu) ako slabšej strany bol v spore nevyhnutný, keďže na jeho základe bolo možné verifikovať žalovanú sumu. Až podaním doručeným súdu 2. októbra 2019 žalovaná oznámila a potvrdila, že došlo k chybe na strane žalovanej, v dôsledku čoho „*omylom boli skartované*“ záznamové knihy o vydávaných a prijímaných zbraniach za obdobie r. 2000 – 2015, teda požadovaný „*Kľúčový dôkaz*“. Súd preto v čase do 2. októbra 2019 termíny pojednávania na základe objektívnej prekážky z dôvodu účelnosti a hospodárnosti konania nenariadil.

8. V polovici roka 2019 došlo v oddelení k zmene vyššieho súdneho úradníka, ktorý bol bez akýchkoľvek skúseností a pochopiteľne potreboval čas na prevzatie a naštudovanie agendy, v danom prípade dvoch súdnych oddelení. Preto bol spis predložený zákonnej sudkyňi na nariadenie termínu pojednávania až 4. júna 2020, čím vznikol prieťah v konaní od októbra 2019 do 4. júna 2020, čo potvrdilo aj vedenie okresného súdu v odpovedi na sťažnosť na prieťahy v konaní. Neprimeraná dĺžka konania v posudzovanej právnej veci však nebola spôsobená subjektívnymi príčinami spočívajúcimi v zavinenom konaní vo veci konajúcej zákonnej sudkyne, ale objektívnymi dôvodmi, ktoré nastali v dôsledku personálnych zmien a neúmernej zaťažnosti civilných súdnych oddelení.

9. Zákonná sudkyňa v závere konštatovala, že nezistila prekážky postupu súdu podľa § 161 a nasl. Civilného sporového poriadku (ďalej aj „*CSP*“), ani to, že by prieťahy v konaní boli spôsobené sťažovateľom či súdom, pričom vylúčila svoje osobné zavinenie.

III.2. Replika sťažovateľa:

10. Sťažovateľ vo svojej replike uviedol, že písomné podanie okresného súdu mu bolo predložené v ťažko čitateľnej podobe, napriek tomuto faktoru je z vyjadrenia zrejмый časový sled úkonov a udalostí a nie je spornou skutočnosť namietaná v sťažnosti, že sťažovateľ podal na okresnom súde 18. júna 2020 sťažnosť na prietahy v napadnutom konaní, ktorú okresný súd v odpovedi zo 17. júla 2020 vyhodnotil ako dôvodnú. Uvedené vyjadrenie okresného súdu o dôvodnosti sťažnosti sťažovateľ považuje za kľúčové v konaní pred ústavným súdom.

11. Súčasne uviedol, že na podanej ústavnej sťažnosti v celom rozsahu trvá. Keďže vo veci nebolo do dnešného dňa rozhodnuté, sťažovateľ je toho názoru, že ním vznesený nárok na finančné zadostučinenie v sume 1 358,99 eur je dôvodný, rovnako aj uplatnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v sume 163,98 eur.

IV.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

12. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, pričom k porušeniu označeného práva malo podľa sťažovateľa dôjsť nevhodným postupom okresného súdu v napadnutom konaní.

13. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, IV. ÚS 105/07, IV. ÚS 90/2010).

14. Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov (i práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote) je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. IV. ÚS 221/04, IV. ÚS 365/04).

15. Základnou povinnosťou súdu a sudcu je zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

16. Povinnosť súdu a sudcu konať bez prietahov podľa právnej úpravy účinnej od 1. júla 2016 je *expressis verbis* zakotvená ako základný princíp civilného sporového konania v čl. 17, podľa ktorého súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb. Tento základný princíp konania je premietnutý do ďalších ustanovení Civilného sporového poriadku so zohľadnením osobitostí jednotlivých druhov konaní. Napríklad povinnosť súdu konať bez prietahov vyplýva z § 157 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd postupuje v konaní tak,

aby sa mohlo rozhodnúť rýchlo a hospodárne, spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania, z ustanovení § 153 CSP o sudcovskej koncentrácii konania, ďalej z ustanovení § 168 – § 172 CSP o predbežnom prejednaní sporu a následkoch neprítomnosti strán, aj z § 179 ods. 1, podľa ktorého pojednávanie vedie súd tak, aby sa mohlo rozhodnúť spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania a účel tohto zákona, alebo § 183 ods. 1 prvej vety, podľa ktorej pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov.

17. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. V súlade s judikatúrou EŠLP v rámci prvého kritéria ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre s'ťažovateľa (I. ÚS 19/00, II. ÚS 32/02). Podľa uvedených kritérií posudzoval ústavný súd aj ústavnú s'ťažnosť s'ťažovateľa.

18. Pokiaľ ide o právnu a faktickú zložitosť veci, predmetom napadnutého konania sú nevyplatené peňažné nároky z pracovnoprávneho vzťahu. Ústavný súd konštatuje, že napadnuté konanie tvorí bežnú a štandardnú agendu rozhodovania všeobecných súdov, teda nie je po právnej stránke zložitá. Čo sa týka hodnotenia skutkovej zložitosti napadnutého konania (na ktorú poukázal vo svojom vyjadrení okresný súd), z okolností prípadu s'ťažovateľa vyplýva, že v doterajšom priebehu konania bolo vykonané dokazovanie len výsluchom strán a listinnými dôkazmi. Na doterajšiu dĺžku napadnutého konania preto nemala vplyv skutková stránka kauzy.

19. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania s'ťažovateľa v napadnutom konaní, ústavný súd nezistil takú okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na jeho ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v predmetnom konaní k zbytočným priet'ahom.

20. Napokon ústavný súd hodnotil postup okresného súdu z hľadiska existencie zbytočných priet'ahov v doterajšom priebehu konania, vychádzajúc najmä z predloženého spisu okresného súdu.

21. Ústavný súd konštatuje, že od prijatia návrhu s'ťažovateľa okresným súdom 23. marca 2017 do 25. septembra 2017 okresný súd konal plynulo, vykonával procesné úkony potrebné pre meritórne rozhodnutie. V nasledujúcom období však ústavný súd zistil v postupe okresného súdu viaceré obdobia neodôvodnenej nečinnosti. Okresný súd bol nečinný bez existencie zákonnej prekážky v období od 25. septembra 2017, keď mu bolo doručené vyjadrenie žalovanej, do jeho zaslania s'ťažovateľovi na vyjadrenie 22. januára 2018 (4 mesiace), v období od 2. februára 2018, keď mu bolo doručené vyjadrenie s'ťažovateľa, do 28. mája 2018, keď súd zaslal vyjadrenie s'ťažovateľa žalovanej (takmer 4 mesiace), v období od 17. júla 2018 (doručené vyjadrenie žalovanej) do uskutočnenia pojednávania 18. januára 2019 (6 mesiacov) a v období od 17. októbra 2019, keď mu bolo doručené vyjadrenie s'ťažovateľa, do uskutočnenia ďalšieho pojednávania 25. septembra 2020 (11 mesiacov). Priebeh napadnutého konania v ďalšom období bol ovplyvnený vyhláseným núdzovým stavom a z neho vyplývajúcimi mimoriadnymi opatreniami prijatými v justícii v súvislosti so šírením ochorenia COVID-19.

22. Z uvedeného vyplýva, že celková doba, počas ktorej bol okresný súd nečinný, predstavuje 25 mesiacov a túto dobu treba z ústavnoprávneho hľadiska považovať za neakceptovateľnú a neospravedlňiteľnú.

23. Obranu okresného súdu, ktorý poukázal na objektívne dôvody vzniku prietáhov spočívajúce v personálnych zmenách a v neúmernej zaťažnosti civilných súdnych oddelení, nebolo možné akceptovať. V súlade s medzinárodným štandardom uplatňovania dohovoru platí, že nadmerné množstvo vecí, v ktorých štát musí zabezpečiť súdne konanie, ho nezbavuje zodpovednosti za zbytočné prietahy v súdnom konaní (III. ÚS 17/02). Námietka nedostatočného personálneho obsadenia súdu a vo väzbe na to neprímeraného zaťaženia sudcov pri vybavovaní agendy nepredstavuje dôvody, ktoré by mohli byť interpretované inak než technické a organizačné problémy, ktoré však nemôžu ísť na ťarchu účastníka, ktorý od súdu právom očakáva ochranu svojich práv v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, resp. bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

24. V súvislosti s argumentáciou okresného súdu, že neprímeraná dĺžka konania nebola spôsobená zavineným konaním vo veci konajúcej zákonnej sudkyne, treba opakovane zdôrazniť, že ústavný súd pri posudzovaní toho, či bolo porušené právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, posudzoval postup súdu, a nie to, či toto právo bolo porušené činnosťou (nečinnosťou) alebo postupom konkrétneho sudcu vybavujúceho danú vec.

25. Vychádzajúc zo zistení uvedených v bodoch 18 až 22, ústavný súd konštatuje, že v napadnutom konaní okresného súdu došlo k zbytočným prietahom dosahujúcim ústavnoprávnu intenzitu, ktoré boli spôsobené najmä nečinnosťou okresného súdu v zistenom období. Z uvedených dôvodov ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v napadnutom konaní, tak ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto nálezu.

26. Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak porušenie práv alebo slobôd vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

27. Keďže napadnuté konanie dosiaľ nie je právoplatne skončené (vo veci zatiaľ nebolo meritórne rozhodnuté, pozn.), ústavný súd prikázal, aby okresný súd v napadnutom konaní konal bez zbytočných prietáhov (bod 2 výroku tohto nálezu).

28. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

29. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti žiada o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v sume 1 358,99 eur, čo predstavuje sumu ním uplatneného peňažného nároku v napadnutom konaní. Jeho priznanie odôvodňuje tým, že nemá žiadny podiel na vzniknutých prietahoch, teda svojím konaním negatívne neovplyvnil dĺžku napadnutého konania. Poukázal na právnu neistotu spôsobenú dlhotrvajúcim sporom, ktorá ho psychicky zaťažuje; ako aj na plynutie času, ktoré sťažuje vymožitelnosť jeho práva.

30. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04).

31. S poukazom na doterajšiu dĺžku napadnutého konania, v ktorom dosiaľ nebolo meritórne rozhodnuté, ako aj na konštatovanú neodôvodnenú nečinnosť okresného súdu v zistenom období, ústavný súd považoval priznanie sumy 1 000 eur pre sťažovateľa za primerané finančné zadostučinenie podľa § 133 ods. 3 písm. e) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) (bod 3 výroku nálezu).

32. Ústavný súd nevyhovel časti sťažnosti, v ktorej sťažovateľ žiadal priznať finančné zadostučinenie nad ústavným súdom priznanú sumu (bod 5 výroku nálezu).

V.

Trovy konania

33. Ústavný súd priznal sťažovateľovi (§ 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde) nárok na náhradu trov konania v celkovej sume 163,98 eur (bod 4 výroku nálezu). Pokiaľ ide o priznanú výšku nároku, bol viazaný návrhom sťažovateľa, inak by mu patril nárok na náhradu trov konania v rozsahu 375,24 eur.

34. Pri výpočte trov právneho zastúpenia sťažovateľa ústavný súd vychádzal z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov [§ 1 ods. 3, § 11 ods. 3, § 13a ods. 1 písm. a) a c) a § 16 ods. 3 vyhlášky]. Základná sadzba odmeny za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2020 je 177 eur a hodnota režijného paušálu je 10,62 eur. Sťažovateľovi vznikol nárok na náhradu trov konania za dva úkony právnej služby uskutočnené v roku 2020 (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie sťažnosti ústavnému súdu).

35. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný uhradiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľa (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 CSP) označenej v záhlaví tohto nálezu v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. augusta 2021

Robert Šorl
predseda senátu